

Mál nr. 275/2019**M og
V vegna slysatryggingar launþega A****Ágreiningur um hvort líkamsmeiðsl séu af völdum slyss í skilningi vátryggingarskilmála.****Gögn.**

Málskot dags. 23.08.2019 ásamt fylgiskjölum 1-4.

Bréf V dags. 03.09.2019 ásamt fylgiskjölum 5-7.

Málsatvik.

Í málskoti er atvikum lýst svo að hinn 22. mars 2017 hafi M orðið fyrir meiðslum þegar hún var með hópi leikskólabarna, en hún starfaði á leikskóla sem rekinn er af A, í heimsókn í fimleikasal. M hafi verið að leik með börnunum og farið með kollhnís af trampólíni yfir í púðagryfju. Hafi hún farið í brú og lent illa á bakinu. M hafi orðið óvinnufær strax í kjölfar slyssins og finni enn fyrir afleiðingum þess. Telur M að tjón sitt sé bótaskyldt úr slysatryggingu launþega A hjá V en V hefur hafnað kröfu hennar. Kröfu sína fyrir nefndinni rökstyður M með því að V túlki hugtakið slys með of þröngum hætti. Í umræddum vátryggingarskilmálum komi fram að slys sé skyndilegur, utanaðkomandi atburður sem veldur meiðslum á líkama vátryggðs og gerist án vilja hans. Í dómaframkvæmd hafi verið miðað við að um slys sé að ræða þegar eitthvað óvænt hefur gerst og um er að ræða frávik frá þeirri atburðarás sem vænst var og atvik verða ekki rakin til undirliggjandi meinsemda eða sjúkdóms tjónþola. Ef tjónþoli fellur á gólf eða hlut sé skilyrðið um utanaðkomandi atburð uppfyllt. Ljóst sé að stökk og fall M sé ekki að rekja til sjúkdóma eða annars innra ástands, heldur hafi hún fallið á hluti, þ.e. trampólín og gryfju, við vinnu sína við óvenjulegar aðstæður. Sé tjón hennar því bótaskyldt úr umræddri vátryggingu.

Í bréfi sínu til nefndarinnar rekur V lýsingu á atvikinu eins og hún var sett fram í tjónstilkynningu, tilkynningu til Sjúkratrygginga og í læknisvottorði. Þannig komi fram í læknisvottorði að M hafi ekki náð að halda vöðvum stífum og hafi fengið óeðlilega mikla bakfettu. M hafi strax fundið fyrir verkjum, ekki náð andanum fyrst og hafi fundið að eitthvað brakaði eða brast í bakinu. Í tjónstilkynningu komi fram að M hafi farið í brú og lent illa á bakinu. Á grundvelli þessara gagna telur V að þetta tjónsatvik falli ekki undir skilgreininguna á „slysi“ eins og hún er sett fram í 1.4 gr. skilmála slysatryggingar launþega. Ástæða meiðsla M hafi verið sú að hún hafi ekki náð að halda bakvöðvum stífum og hafi þess vegna fengið fetu á bakið sem hún fann strax fyrir. Í tilviki M hafi því verið um að ræða álagsmeiðsli, sem stafi iðulega af rangri líkamsbeitingu, en ekki utanaðkomandi atburðum, svo sem áskilið sé. Er því bótaskyldu hafnað.

Álit:

Í 1.4 gr. vátryggingarskilmála umræddrar slysatryggingar A hjá V er að finna skilgreiningu á slyshugtakinu. Þar kemur fram að með hugtakinu slys sé átt við skyndilegan utanaðkomandi atburð sem veldur meiðslum á líkama vátryggðs og gerist sannanlega án vilja hans. Kemur þá til skoðunar hvort umrætt atvik hafi verið slys í þessum skilningi. Í læknisvottorði sem er meðal gagna fyrir nefndinni segir að M hafi ætlað „að sýna börnunum hvernig ætti að taka heljarstökk aftur á bak en náði ekki að halda vöðvum stífum heldur fékk óeðlilega mikla bakfettu. Fann strax fyrir verkjum og náði ekki andanum fyrst, fann að það brakaði eða eitthvað brast í bakinu.“ Í tjónstilkynningu vegna atviksins til V kemur fram sú lýsing að M hafi verið að „hoppa af trampólíni yfir í púðagryfju með kollhnís, fer í brú og lendir illa á bakinu.“ Af þessum lýsingum verður ráðið að meiðsli M megi rekja til óeðlilegrar fetu á baki hennar áður en hún lenti, þ.e. rangrar líkamsbeitingar en ekki utanaðkomandi atvika. Verður því ekki talið sýnt fram á að meiðsli M stafi af skyndilegum, utanaðkomandi atburði og er því ekki um að ræða slys í skilningi viðeigandi skilmála. Er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu hennar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum vegna líkamstjóns úr slysatryggingu launþega A hjá V.

Reykjavík, 8. október 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson, lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.